

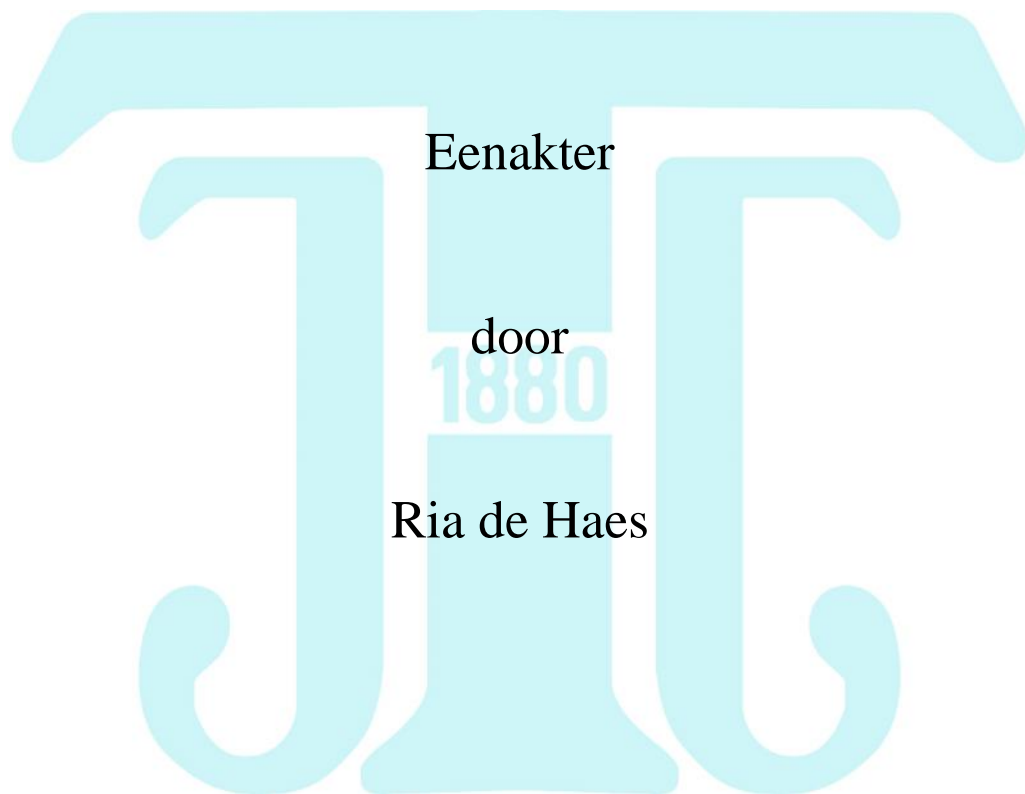
Even uw aandacht...

***Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering.
Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder
verspreid.***

***Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het
volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de
aankoop van boekjes voor opvoering beslist.***

Veel leesplezier!

WELSPREKENTIJD

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2004
Nr.2839

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wendt men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *WELSPREKENTIJD* op te voeren moet de naam van auteur *RIA DE HAES* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2004/0220/035
ISBN 978-90-385- 08871

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Ria de Haes
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 1 heer)

DIENTJE, de vrouw

RICHARD, de man

JULIANA, de dochter

SITUATIE

De vrouw en de man hebben hun 40ste huwelijksverjaardag gevierd met een heilige mis en een familiefeest. Ze komen nu thuis. Hun enige dochter begeleidt hen.

DECOR

Een huiskamer, ook veertig jaar oud. Centraal staat een moderne lederen driezitter. Hij is gloednieuw en versierd met vele kleurrijke ballonnen. In het midden van de zetel staat een tekstplaat:

“Reeds 40 jaar
gelukkig huwelijkspaar.
Rust hierin met elkaar.
Nogmaals proficiat
Van de familie en de geburen.”

(Juliana komt moe maar opgewonden de kamer binnen. Zij houdt de deur open en roept naar de gang)

JULIANA : Ogen dicht....

(Zij gaat terug de gang in en brengt Dientje en Richard die hun ogen gesloten houden aan de hand mee binnen. Ze zet hen beiden naast elkaar op een plaats waar ze de zetel goed in het vizier hebben)

Oké, doe ze nu maar open!

(Stilte. Dientje en Richard bekijken stilzwijgend het nieuwe zitmeubel)

Nu, wat zeggen jullie hiervan? Prachtig nietwaar....*(ze kijkt hen even aan)*
Sprakeloos zijt ge hé. Is dat nu geen mooi geschenk? *(ze ratelt door)* We hebben het op het feest nog gezegd hé, we hebben gezegd: “straks als jullie thuishkomen begint het derde deel van de dag. Eerst de mis , dan het feest en thuis de verrassing!”

RICHARD : *(aarzelend glimlachend)* Ja..., dat hebben jullie allemaal voortdurend gezegd, ja.....

JULIANA : *(nog steeds druk doende)* En? ’t Was toch niet overdreven hé, dit is toch wel echt een groooooote verrassing, niet? Toch leuk om te hebben!

RICHARD : Ja,ja.....dat kun je wel zeggen.

JULIANA : *(loopt naar de tekstplaat)* Pappie, kom eens kijken, lees eens.

(Richard loopt aarzelend en moe naar de zetel.)

Allee, pappie, hardop voorlezen voor ma.

RICHARD : *(leest aarzelend)* “Reeds veertig jaar een gelukkig huwelijkspaar. Rust hierin met elkaar. Nogmaals proficiat van de familie en de geburen .” ..... Da’s mooi Julleke, da’s een mooi geschenk....ja,ja, da’s mooi.....

JULIANA : Dat kan ik goed geloven. Daar heeft iedereen diep voor in zijn zak getast hoor pappie. Allee, ga er eens in zitten, vooruit. *(Ze duwt hem met liefderijke dwang naar de zetel en hij gaat omzichtig op de rand zitten.)*

RICHARD : *(verrast)* Hé, het kraakt een beetje.

JULIANA : Ah ja hé pappie, dat is leder hé. Dat kraakt altijd hé. Hij komt recht uit Milaan. We waren al bang dat hij niet op tijd zou kunnen geleverd worden. Er was weer een staking afgekondigd aan de Gotthard-tunnel. En alleman bang dat de winkel hem deze namiddag niet zou kunnen afleveren.

(Heel de tijd staat Dientje onbeweeglijk aan de deur: zoals ze is binnengekomen. Haar handtas met beide handen voor zich vasthoudend. Haar gezicht verraadt geen enkele emotie.)

DIENTJE : *(Met koude stem die een domper zet op het enthousiasme van Juliana)* Waar zijn onze twee gobelin -zetels?

JULIANA : Maar ma.....

DIENTJE : Waar?

JULIANA : Die hebben we even weggezet ma. Ah ja, anders kon dit gevaarte hier niet staan. En jullie oude zetels heb je nu toch niet meer nodig want....

DIENTJE : Waar Juliana? Je hebt ze toch niet meegegeven om weg te gooien zeker?

JULIANA : *(zucht)* Nee ma, ze staan in de keuken.

(Dientje gaat onmiddellijk de deur weer uit, kijken in de keuken zodat Juliana de volgende zinnen moet roepen)

Ik wist het wel, ik heb nog tegen Armand van tante Ann gezegd: “voor ons ma zal het weer niet goed zijn, ge zult het zien.” “Allee” zei Armand “Wat kan tante Dien daar nu tegen hebben, tegen zo’n mooi geschenk.” En ik zei “je zult zien, ze wil hem niet”. Maar Armand zei .....

RICHARD : *(sussend)* Komkom, kindje, we zijn nog zo blij. *(Richard roept naar de keuken)* Dien, kom erbij zitten meisje, hij zit goed hoor.

JULIANA : *(gaat naast haar vader zitten en legt liefkozend haar hoofd op zijn schouder)* Hmm... ja, hij zit goed hé pappie. *(wrijft hem even over zijn wang)*

Ben je moe, dat zal wel, ik ben wel moe.... pff... vermoeiend dagje maar wel heerlijk. Wordt die hoek jouw plaatsje pappie?

DIENTJE : *(terug uit de keuken)* Er is een stukje van je vaders poot.

JULIANA : *(trekt speels de broekspijp van Richard omhoog)* Waar ma?

DIENTJE : Van de zetel tiens. Juliana kind, doe me nu een plezier en wees eens wat rustiger. 'k Ben blij dat de drukte gedaan is en we terug rustig thuis zijn en nu schetter jij hier het hele huis vol lawaai.

JULIANA : *(doet de mantel van Dientje uit en brengt haar ook naar de zetel)* Komaan zagemadam, neerzitten zeg ik. *(Ze duwt haar naast Richard)* Wel, wat zeg je ervan? Je oude gobelinstoel vergeten? Dat moet toch wel, de rozen waren er bijna afgesleten.

RICHARD : Ze waren oud Julleke, net zoals wij.

DIENTJE : Ik moest geen nieuwe zetel hebben. Het kraakt.

JULIANA : Dat zeg je nu toch maar omdat pappie dat ook al heeft gezegd hé ma.

DIENTJE : *(heeft het druk met zich goed te zetten en de zetel te bekijken)* Nee, omdat hij kraakt.

RICHARD : Och Dientje, dat doen nieuwe schoenen ook!

DIENTJE : *(schuift in het andere hoekje van de zetel)* Dan zijn ze niet betaald zeiden ze vroeger.

JULIANA : Willen jullie nog een tas lindethee om goed te kunnen slapen? Maar kijk, nu zitten jullie in plaats van naast elkaar, elk in een hoekje van die grote zetel!

RICHARD : Nee Julleke, geen thee, we zullen zo ook wel slapen kind.

JULIANA : Ja, dat zal wel, 't was een drukke dag. Maar toch de moeite, nietwaar ma? De toespraak van de burgemeester, de mis, het feest.

RICHARD : En daar moesten we nog niet ééns goud voor halen!

JULIANA : Ja, 't was lief van de burgemeester dat hij deze viering van jullie veertigjarig huwelijk ook wou opluisteren met een redevoering.

RICHARD : Per uitzondering ja.... jouw moeder is altijd al een speciale geweest hé kind.

DIENTJE : Jullie weten goed genoeg waarom ik niet heb gewacht op goud.

RICHARD : Ja zwartkijker, dat weten we. Jij leeft al jaren met het gedacht dat ik hier alle ogenblikken kan neervallen omdat mijn hart het begeeft.

DIENTJE : Jij bent al jaren hartpatiënt ook.

JULIANA : De reden is niet zo belangrijk pappie.

RICHARD : Maar ik ben helemaal... och laat maar, ik ben te moe om die oude koe uit de gracht te gaan sleuren.

JULIANA : 't Was toch de moeite ook, hé pappie. En wat belet ons om over tien jaar terug te vieren. (*draait zich vlug om naar Dientje*) En zwijg over zijn hart jij!

DIENTJE : (*zeer gedecideerd*) Ik wou nu vieren en zo is het ook gebeurd.

RICHARD : (*probeert grappig te zijn*) Als jouw mammie iets in haar hoofd heeft kindje dan heeft ze het niet ergens anders, nietwaar doorzetter van mij?

JULIANA : (*droef kort zuchtje*) Da's ons ma ten voeten uit....

DIENTJE : Hij was er ook.

(*Er valt een stilte*)

RICHARD : (*schraapt zijn keel*) Wie Dientje?

JULIANA : Laat maar pappie. Ik wist dat ze er over zou beginnen. Ik ken ons ma al mijn heel leven hoor.

DIENTJE : Florus, hij was er ook.

RICHARD : (*gespeelde onschuld*) Oh ja? Florus? Ik heb hem toch niet gezien op 't feest.

DIENTJE : Natuurlijk niet Richard, wat zou Florus in 's hemelsnaam op ons huwelijksfeest komen doen!

RICHARD : (*mislukt grappend*) Ja, jij zal hem wel niet uitgenodigd hebben.

JULIANA : De koets die jullie naar de kerk bracht was van hem.

RICHARD : Hij reed er toch niet mee?

JULIANA : Neenee, hij heeft daar een bedrijf van: koetsen met koetsiers, aan zee. Armand en Lies hadden het adres van zijn firma en hebben die koets vastgelegd. Hij kwam alleen maar kijken of alles in orde was.

DIENTJE : (*laconiek*) Hij kwam alleen maar kijken of alles in orde was. Vlug even van de zee naar hier.... Straf.